

KRAJSKÉ ŘEDITELSTVÍ POLICIE OLOMOUCKÉHO KRAJE

kancelář ředitele

Pomáhat a chránit

Č. j. KRPM-120825-7/ČJ-2023-1400AP

Olomouc 2. listopadu 2023

Počet stran: 1

Počet příloh: 2x soubor

JUDr. Jakub Hlína, advokát
Havlíčková 1680/13
110 00 Praha 1 – Nové Město
IDDS *zudaia3*

Žádost o informace ze dne 23. srpna 2023 – sdělení

Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje (dále jen „povinný subjekt“), které je povinným subjektem dle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), obdrželo dne 23. srpna 2023 Vaši žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb. Předmětem žádosti byl požadavek na poskytnutí dvojice dokumentů z č. j. KRPM-129297/TČ-2022-140581, konkrétně usnesení o odložení věci a rozhodnutí o stížnosti proti usnesení o odložení věci. Na základě Vašeho odvolání ze dne 25. září 2023 bylo rozhodnutím nadřízeného orgánu ze dne 18. října 2023 pod č. j. MV-166635-2/TP-2023 (doručeno dne 20. října 2023) původní rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti zrušeno a věc byla povinnému subjektu vrácena k novému projednání.

K Vaši žádosti Vám sděluji, že požadované anonymizované dokumenty tvoří přílohy tohoto přípisu.

Tímto povinný subjekt vyřídil v souladu s § 15 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. shora uvedenou žádost ze dne 23. srpna 2023, která byla podána podle zákona č. 106/1999 Sb.

plk. Mgr. Bc. Michaela Sedláčková
ředitelka kanceláře ředitele
podepsáno elektronicky

Došlo: 30-06-2023

USNESENÍ

Počet listů: Přílohy: 1/1

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Olomouci rozhodl dne 29. 6. 2023 v trestní věci podezření ze spáchání přečinu porušení tajemství dopravovaných zpráv podle § 182 odstavce 2 písmene a) trestního zákoníku o stížnosti poškozených

proti usnesení o odložení

věci

takto:

Podle § 149 odstavce 1 trestního řádu se ke stížnosti poškozených

podané dne 21. 4. 2023 proti usnesení policejního orgánu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Územního odboru Olomouc, Oddělení hospodářské kriminality ze dne 19. 4. 2023, č. j. KRPM-129297-64/TČ-2022-140581-25, kterým bylo podle § 159a odstavce 1 trestního řádu odloženo podezření ze spáchání přečinu porušení tajemství dopravovaných zpráv podle § 182 odstavce 2 písmene a) trestního zákoníku, předmětné usnesení **ruší**,

a podle § 149 odstavce 1 písmene b) trestního řádu se policejnímu orgánu Policie ČR, Krajskému ředitelství policie Olomouckého kraje, Územnímu odboru Olomouc, Oddělení hospodářské kriminality ukládá, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Odůvodnění:

1. Policejní orgán Policie ČR, Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje, Územní odbor Olomouc, Oddělení hospodářské kriminality vydal dne 19. 4. 2023 pod č. j. KRPM-129297-64/TČ-2022-140581-25 usnesení podle § 159a odst. 1 tr. řádu, kterým odložil trestní věc podezření ze spáchání přečinu porušení tajemství dopravovaných zpráv podle § 182 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, jehož se měl dopustit

v době, místě a způsobem blíže popsaným ve výroku předmětného usnesení, neboť ve věci nejde o podezření z trestného činu a není na místě věc vyřídít jinak.

2. Toto rozhodnutí bylo doručeno dne 19. 4. 2023 a dne 21. 4. 2023 proti němu podali poškození blanketní stížnost, kterou dne 23. 5. 2023 odůvodnili tak, že výrok napadeného usnesení považují za nesprávný a nadto mají za to, že došlo k porušení ustanovení o řízení, které vydání napadeného usnesení předcházelo, což mohlo způsobit nesprávnost výroku napadeného usnesení. Dále pak poškození shrnují závěry policejního orgánu, který v jednání nespátřuje naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu porušení tajemství dopravovaných zpráv podle § 182 tr. zákoníku, a to s ohledem

na absenci úmyslného zavinění, neboť podle policejního orgánu nechtěl útočit na zájem chráněný trestním zákonem, když o předmětný archiv e-mailové schránky žádal nikoliv za účelem způsobení škody jiné osobě či za účelem opatření prospěchu sobě či jiné osobě, ale s cílem obstatat důkazy pro civilní soudní řízení, jehož je Univerzita Palackého v Olomouci (dále jen „UP“) účastna v postavení žalované. navíc podal v rámci UP oficiální žádost o zpřístupnění archivu e-mailové schránky

Žádosti bylo po odsouhlasení ze strany vedení UP vyhověno, a tudíž podle policejního orgánu považoval své jednání za souladné s právním řádem a postupoval bez vědomí jeho možného porušení. Ve vztahu k podezření ze spáchání trestného činu porušení tajemství listin a jiných dokumentů uchovávaných v soukromí podle § 183 odst. 1 tr. zákoníku pak policejní orgán dospěl k závěru, že nebyly zaznamenány žádné úniky citlivých dat či utajovaných dat z e-mailové schránky přičemž bylo analýzou zajištěných dat zjištěno, že neobsahují žádné utajované skutečnosti a nemají žádnou utajovanou hodnotu pro bezpečnostní zájmy státu. Ani v případě tohoto trestného činu neshledal policejní orgán na straně úmyslné zavinění, které by zahrnovalo všechny znaky daného trestného činu. Stejně tak ve vztahu k možnému naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu podle § 183 odst. 2 tr. zákoníku neshledal policejní orgán na straně tzv. druhý úmysl, tedy úmysl získat pro sebe nebo pro jiného majetkový prospěch, způsobit jinému škodu nebo jinou vážnou újmu nebo ohrozit jeho společenskou vážnost. Ve vztahu ke skutkové podstatě trestného činu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 1 tr. zákoníku ve znění účinném do 27. 6. 2022 policejní orgán konstatoval, že získal předmětná data se souhlasem orgánů UP, přičemž se jednalo o odsouhlasení na několika úrovních vedení UP, a obdržel je standardizovaným postupem od osob odpovědných za chod a správu počítačové sítě UP. S těmito závěry policejního orgánu se poškození neztotožňují a označují je za zcela zcestné a vykazující elementární neznalost koncepce trestní odpovědnosti fyzických i právnických osob. Skutkové závěry policejního orgánu považují poškození za neúplné s tím, že i dosavadní skutková zjištění vylučují právní závěry učiněné policejním orgánem. Odůvodnění závěrů policejního orgánu stran nenaplnění subjektivní, ale i objektivní stránky v úvahu připadajících trestných činů je podle názoru poškozených zcela vágní a v zásadě nepřezkoumatelné, když se policejní orgán ani nevypořádal s rozsáhlou a přiléhavou právní argumentací uvedenou oznamovateli v trestním oznámení. Oznamovatelé tudíž trvají na tom, že prověřované jednání a případně i dalších osob z řad zaměstnanců UP, včetně UP jako právnické osoby, vykazuje znaky skutkových podstat trestných činů porušení tajemství dopravovaných zpráv podle § 182 tr. zákoníku a/nebo porušení tajemství listin a jiných dokumentů uchovávaných v soukromí podle § 183 tr. zákoníku a/nebo neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 1 tr. zákoníku ve znění účinném do 27. 6. 2022. Za nesporné poškození považují to, že získal e-mailovou korespondenci z e-mailové schránky zřízené na jeho jméno a příjemní u jeho zaměstnavatele, jímž byla UP, a to tak, že dne 8. 1. 2021 podal žádost adresovanou

v níž specifikoval důvody, pro které žádá o vytvoření archivu e-mailové schránky tedy že se jedná o soudní spory, které vede

a dále specifikuje, že požaduje e-mailly a bezprostředně navázán nový pracovní poměr u stejného zaměstnavatele se zařazením na jednotce CATRIN UP. Jednalo se tedy o nepřetržitě trvání pracovního poměru podle § 216 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce. Této žádosti bylo ze strany vedení UP vyhověno poté, co proběhla komunikace

na právní oddělení UP s dotazem evidovaným pod č. 30/2021, přičemž z odpovědi na něj vyplývá, že žádosti vyhovět lze. Na základě uvedených kroků souhlas s tím, aby bylo žádosti vyhověno a archiv e-mailové schránky mu byl poskytnut. V návaznosti na to předal předmětný archiv

nikdy neudělil souhlas se zpřístupněním korespondence obsažené v jím užívané e-mailové schránce a stejně tak neudělil souhlas žádný ze stovek účastníků v ní obsažených korespondencí. Předmětná e-mailová korespondence získaná z e-mailové schránky byla následně použita v civilním řízení vedeném u Okresního soudu v Olomouci pod sp. zn. 16 C 64/2020, přičemž soudu byla předložena s podáním žalované UP ze dne 20. 7. 2022. K tomu poškození dodávají, že nepoužil předmětnou e-mailovou korespondenci pouze v rámci zmíněného civilního řízení, ale přinejmenším i pro účely podání trestního oznámení, kterým se obrátil na orgány činné v trestním řízení s podezřením na spáchání trestného činu porušení povinností při správě cizího majetku podle § 220 tr. zákoníku a trestného činu podvodu podle § 209 tr. zákoníku, v němž označil za osobu podezřelou Podle poškozených je vysoce pravděpodobné, že jednou z osob, vůči nimž toto trestní oznámení směřovalo,

Skutková tvrzení uvedená v tomto trestním oznámení vycházela právě z informací pocházejících z e-mailové komunikace získané z e-mailové schránky Následným šetřením policejního orgánu nebylo zjištěno podezření ze spáchání trestného činu, a oznámení tak bylo policejním orgánem založeno „ad acta“. Tuto skutečnost však policejní orgán v napadeném usnesení vůbec nezmínil, a nijak se tedy nevypořádal se skutečností, že předmětnou e-mailovou komunikaci použil i pro účely podání trestního oznámení, kterým chtěl nezpochybnitelně poškodit třetí osoby, tj. k jinému účelu, než pro který sám uvedl. Z napadeného usnesení nadto není zřejmé, které e-maily z e-mailové schránky v trestním oznámení použil, a zda se tyto e-maily jakkoli vztahovaly k probíhajícímu civilnímu soudnímu sporu. Dále pak oznamovatelé upozorňují na to, že využíval informace z neoprávněné zpřístupněné e-mailové schránky v řadě dalších případů, a to v rámci vnitrouniverzitního boje proti záměru zřídit CATRIN, jak oznamovatelé podrobně popsali ve svém trestním oznámení. Tomu má nasvědčovat i skutečnost, že tuto e-mailovou korespondenci předložil Okresnímu soudu v Olomouci v rámci civilního řízení vedeného pod sp. zn. 16 C 64/2020 až dne 20. 7. 2022, tedy více než rok a půl po jejím neoprávněném získání a navíc až po podání trestního oznámení na a další osoby. Pro úvahu o možném naplnění znaků skutkové podstaty výše uvedených trestných činů není podle poškozených podstatné, jakými dalšími způsob a případně jiní zaměstnanci UP využili informace o obsahu předmětné e-mailové korespondence, neboť pro účely zahájení trestního stíhání postačuje již samotné jednání a dalších zaměstnanců UP tak, jak

je policejní orgán zjistil a popsal v napadeném usnesení. K otázce přístupu zaměstnavatele do e-mailové schránky zaměstnance poškození obecně uvádí, že zaměstnavatel nesmí vstupovat do soukromé e-mailové schránky svého zaměstnance a seznamovat se s e-maily v ní obsaženými, jelikož by takovým jednáním porušil právo zaměstnance na soukromí, resp. listovní tajemství, ve smyslu čl. 13 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Za soukromou schránku se přitom podle stanoviska Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „ÚOOÚ“) č. 2/2009 nepovažuje jen schránka zřízená zaměstnancem pro osobní účely, ale i schránka zřízená zaměstnavatelem za účelem výkonu pracovních činností, pokud obsahuje jméno a příjmení zaměstnance. V takovém případě lze totiž e-mailovou schránku zaměstnance považovat za jeho osobní údaj ve smyslu čl. 4 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. 4. 2016. ÚOOÚ ve svém stanovisku č. 2/2009 (a v obdobném duchu i ve stanovisko WP29 č. 2/2017) k dané problematice uvedl: *„Zaměstnavatel není oprávněn sledovat, monitorovat a zpracovávat obsah korespondence svých zaměstnanců. Zaměstnavatel případně smí u svých zaměstnanců pouze sledovat počet došlých a odeslaných e-mailů, případně (tj. zejména vznikne-li podezření ze zneužití pracovních prostředků, resp. využití k jiným než pracovním účelům) včetně hlavičky, tj. komu píše a od koho je dostávají. Tato činnost je zpracováním osobních údajů zaměstnance, byť za uvedených podmínek oprávněným zpracováním, a je tedy nezbytné dodržovat všechny zákonem o ochraně osobních údajů stanovené povinnosti.“* a dále: *„V zásadě platí, že monitorování zaměstnanců je zakázáno, pokud nejsou splněny zvláštní, zákonem stanovené, podmínky. Pokud se zaměstnavatel rozhodne monitorovat zaměstnance, pak musí: a) informovat zaměstnance podle § 11 zákona o ochraně osobních údajů a §§ 30 a 31 nového zákoníku práce...“*. V souvislosti s touto problematikou zmiňují poškození i rozsudek Velkého senátu Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Bărbulescu* proti Rumunsku ze dne 5. 9. 2017 ve věci č. 61496/08, který potvrzuje, že ani z hlediska pracovníprávních předpisů není umožněno zaměstnavateli vstupovat do e-mailových schránek zaměstnanců, byť se jedná o e-mailovou adresu zaměstnance provozovanou na doméně vlastněné zaměstnavatelem. Podle § 316 odst. 2 ZP pak platí, že *„zaměstnavatel nesmí bez závažného důvodu spočívajícího ve zvláštní povaze činnosti zaměstnavatele narušovat soukromí zaměstnance na pracovištích a ve společných prostorách zaměstnavatele tím, že podrobuje zaměstnance otevřenému nebo skrytému sledování, odposlechu a záznamu jeho telefonických hovorů, kontrole elektronické pošty nebo kontrole listovních zásilek adresovaných zaměstnanci“* a podle § 361 odst. 3 ZP platí, že v případě zavedení zmíněných kontrolních mechanismů *„je zaměstnavatel povinen přímo informovat zaměstnance o rozsahu kontroly a o způsobech jejího provádění“*. Na UP však v inkriminované době nebyl dán závažný důvod spočívající ve zvláštní povaze činnosti zaměstnavatele, který by odůvodňoval zavedení kontrolních mechanismů, tj. například kontrolu elektronické pošty. Především však nikdo z poškozených ani ostatních odesílatelů či adresátů předmětné korespondence, nebyl ze strany UP nikdy informován o probíhající kontrole, jejím rozsahu či způsobu jejího provádění. Samotná UP přitom i ve svém vnitřním předpisu č. A-1/2015-ÚZ01 - Pravidla užívání počítačových sítí a provozování programového vybavení Univerzity Palackého v Olomouci zdůrazňuje ochranu elektronické pošty zejména z hlediska listovního tajemství, když v čl. 8 odst. 2 uvádí, že *„Pro používání elektronické pošty platí stejná pravidla jako pro používání běžné pošty dopravované provozovatelem poštovních služeb nebo přepravované jinou dopravní službou, zejména z hlediska listovního tajemství.“* K prolomení listovního tajemství tedy může

dojít jen za situace, kdy není možná jiná ochrana legitimních zájmů zaměstnavatele a tyto zájmy převažují nad právem na ochranu soukromí zaměstnance, typicky v případě náhlého úmrtí či hospitalizace zaměstnance, který tak není schopen souhlasit se vstupem do své pracovní e-mailové schránky. V takovém případě je zaměstnavatel oprávněn zkontrolovat odesílatele a předmět zpráv za účelem kontaktování odesílatele s informací o nastalé situaci, případně zhodnocení, zda není nutné otevřít některou z takto doručených pracovních zpráv a reagovat na ni. Prolomení práva na listovní tajemství je tak striktně omezeno pouze na případy legitimního oprávnění a zájmu zaměstnavatele, které musí převážít nad ochranou osobnostních práv (bývalého) zaměstnance. Žádná z těchto zákonem předpokládaných podmínek však v prověřované věci nenastala. Vstup do tisíců e-mailových komunikací nicméně poškození považují za zcela bezprecedentní s tím, že v testu proporcionality nemůže obstát za žádných okolností, tím méně, došlo-li k němu za účelem nalezení důkazů sloužících ke znevěrohodnění tvrzení tohoto zaměstnance v soudním sporu s jeho zaměstnavatelem nebo za účelem opatření podkladů pro trestní oznámení na tohoto zaměstnance a na své další názorové oponenty. Zkopírování celé e-mailové schránky

přičemž jeho pracovní poměr u UP, avšak s pracovním zařazením u Vysokoškolského ústavu CATRIN trvá dodnes, včetně zálohy odeslané pošty, na sdílený disk a následně flash disk, tak podle poškozených nemůže obstát a nic na tom nemůže změnit ano to, že jednal se souhlasem vedení UP a s údajným cílem použít tuto e-mailovou komunikaci v civilním soudním řízení vedeném u Okresního soudu v Olomouci pod sp. zn. 16 C 64/2020. Pro úplnost pak poškození připomínají, že účelem a cílem neoprávněného získání této e-mailové korespondence ve skutečnosti nebylo její použití v předmětném soudním řízení, jak uzavřel policejní orgán v napadeném usnesení, ale zejména využít ji s cílem zmařit faktické zahájení činnosti vysokoškolského ústavu CATRIN, včetně převodu zaměstnanců, který probíhal právě v období, kdy došlo k získání obsahu e-mailové schránky a to nalezením jakýchkoliv materiálů a informací, které by poškodily kteří byli ústředními podporovateli zřizovaného ústavu CATRIN. Poškození tedy považují za vysoce pravděpodobné, že získání obsahu e-mailové schránky za období tří let představovalo nezákonný postup pro dosažení vlastních politických cílů. Tomu má nasvědčovat i skutečnost, že předmětnou e-mailovou korespondenci nejprve využil pro podání trestního oznámení a teprve rok a půl po jejím neoprávněném získání, ji založil do spisu vedeného Okresním soudem v Olomouci. Tím má být snižována i věrohodnost tvrzení o jeho údajném jediném záměru a cíli, tj. využít předmětnou e-mailovou korespondenci pouze a jen pro účely zmíněného civilního řízení vedeného u Okresního soudu v Olomouci. V prvoinstančním rozsudku Okresního soudu v Olomouci ve věci vedené pod sp. zn. 16 C 64/2020, nadto soud uvádí, že docházelo k nerovnému přístupu k ve vztahu k právě v příčinné souvislosti s rozhodnutím o zřízení vysokoškolského ústavu CATRIN. Z hlediska naplnění skutkové podstaty přinejmenším trestného činu podle § 182 odst. 1 tr. zákoníku je nicméně irelevantní, zda byla tato neoprávněně získaná e-mailová korespondence sdělena jakékoliv třetí osobě, byť jen v rámci zmíněného civilního soudního řízení. K trestnému činu podle § 182 tr. zákoníku poškození s odkazem na komentářovou literaturu uvádí, že jeho objektem je tajemství dopravovaných zpráv, jehož ochrana je zaručena článkem 13 Listiny. Tajemstvím dopravované zprávy je obsah písemnosti, zasílané poštou nebo jiným dopravním zařízením nebo zprávy podávané telefonem, telegrafem nebo jiným

takovým veřejným zařízením (prostřednictvím sítě elektronických komunikací, neveřejným přenosem počítačových dat), a to bez ohledu na jeho hodnotu pro adresáta, odesilatele nebo pachatele. Porušením tohoto tajemství je přitom jakékoli neoprávněné zjištění obsahu zprávy, aniž by takto zjištěná informace musela být někomu dalšímu sdělena. I v případě, že by předmětná e-mailová korespondence nebyla předložena ve zmíněném civilním soudním řízení, již jen její neoprávněné získání představuje porušení tohoto tajemství a podle názoru poškozených znamená naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu podle § 182 odst. 1 tr. zákoníku. Prozrazením tajemství ve smyslu § 182 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se rozumí „sdělení (písemné nebo ústní) obsahu písemností nebo zpráv jiné osobě než té, které byly určeny (adresátovi).“ Podle § 182 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku tajemství využije „ten, kdo uplatní jakýmkoli způsobem jeho znalost ...“. Předložení e-mailové komunikace spolu s podáním žalovaného, tj. UP zastoupené [redacted] ze dne 20. 7. 2022 Okresnímu soudu v Olomouci v řízení vedeném pod sp. zn. 16 C 64/2020 je tedy využitím a prozrazením tajemství těchto zpráv. Současně je podle poškozených zřejmé, že tajemství těchto zpráv bylo využito ve zmíněném občanském soudním řízení k argumentaci ve prospěch žalované a proti argumentaci žalobce, [redacted] la k jeho škodě a současně ve snaze znevěrohodnit výpovědi svědků, kterými byli někteří z oznamovatelů. Dále pak bylo tajemství těchto zpráv využito k podání trestního oznámení na [redacted] a další osoby ve snaze tyto osoby poškodit. Subjektivní stránka trestného činu podle § 182 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku vyžaduje zavinění ve formě úmyslu. V případě odst. 2 je navíc vyžadován i úmysl způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch. [redacted] si podle poškozených musel být vědom toho, že se jedná o e-mailovou komunikaci vedenou mezi [redacted] a dalšími osobami a že není účastníkem této komunikace. Rovněž musel být, coby vedoucí zaměstnanec UP, obeznámen se zněním výše citovaného čl. 8 odst. 2 vnitřního předpisu UP č. A-1/2015-ÚZ01. Tento vnitřní předpis zaměstnavatele neumožňoval zaměstnavateli bez dalšího přistupovat k e-mailovým schránkám svých zaměstnanců. [redacted] tedy mělo být známo, že není účastníkem předmětné e-mailové korespondence, i to, že ani vnitřní předpisy UP mu neumožňují získat e-mailovou korespondenci zaměstnance, případně bývalého zaměstnance. [redacted] tedy nemůže nijak vyvinít skutečnost, že si k získání e-mailové korespondence dopomohl zmíněnou žádostí ze dne 8. 1. 2021 a se souhlasem vedení UP, která jednala v rozporu s právními předpisy, a u níž tak podle poškozených rovněž nastalo důvodné podezření ze spáchání trestného činu podle § 182 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku. V souvislosti s tím poškození rovněž odkazují na závěry obsažené v usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 4. 2021, sp. zn. 5 To 85/2021, který uvádí: „*Odvolací soud přitom opětovně zdůrazňuje, že pro trestní odpovědnost za trestný čin porušení tajemství dopravovaných zpráv dle § 182 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku není rozhodné, jakým způsobem se obžalovaný k předmětným informacím dostal, a není ani určující, že případný prospěch, kterého chtěl dosáhnout, není vyčíslitelný v penězích.*“ Podstatné pak není ani to, zda se pachateli podařilo zamýšlené škody nebo zamýšleného prospěchu dosáhnout, když jednal v úmyslu je způsobit. Dále pak poškození shrnují předmět a průběh souvisejícího občanského soudního řízení. V souvislosti s tím pak dodávají, že pokud [redacted] krátil v letech 2019 a 2020 mzdu [redacted] musel postupovat na základě podkladových materiálů a informací, které měl již v době, kdy ke krácení mzdy docházelo. Podle názoru poškozených tak neobstojí tvrzení [redacted] že se v roce 2021 prostřednictvím vstupu do e-mailové schránky [redacted] pokoušel opatřit důkazy pro toto soudní řízení, neboť všechny podstatné materiály a informace, na

základě kterých snižoval mzdu, musel mít k dispozici již v době tohoto konání. nadto zažádal o poskytnutí obsahu celé e-mailové schránky a nikoli jen o konkrétní e-maily vztahující se k předmětnému sporu. Z této skutečnosti má tedy vyplývat, že při vstupu do e-mailové schránky nehledal konkrétní důkazy, jak tvrdí, ale snažil se získat jakékoli informace, kterými by buď poškodil nebo si obstaral výhodu ve výše zmíněném soudním řízení tím, že dodatečně obhájí své nezákonné pracovněprávní kroky. se měl tudíž pokoušet vyvinít ze svého předchozího manažerského pochybení, bossingu a nerovného či diskriminačního přístupu vůči E-mailová komunikace tedy měla být zveřejněna s úmyslem způsobit škodu či opatřit sobě nebo jinému prospěch. Škodu, kterou se měl tímto jednáním pokusit způsobit ve zmiňovaném občanském soudním řízení, pak poškození vyčíslují na částku ve výši 3.548.440 Kč, tedy částku představující úšlou mzdu s příslušenstvím, jež byly předmětem daného občanského soudního řízení. V obdobné finanční rovině by bylo možno uvažovat i o úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch v případě úspěchu žalované v řízení. Pokud by však jednal v úmyslu poškodit vysokoškolský ústav CATRIN či zabránit jeho vzniku, byly by na místě i úvahy o úmyslu získat prospěch velkého rozsahu ve smyslu § 182 odst. 4 písm. c) tr. zákoníku. K naplnění subjektivní stránky trestného činu podle § 182 odst. 2 tr. zákoníku přitom postačí i jen úmysl způsobit škodu. Ve vztahu k úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch, je třeba posoudit také otázku oprávněnosti takového prospěchu, když zde trestní zákoník vyžaduje prospěch neoprávněný. Neoprávněnost prospěchu je podle názoru poškozených nutno posoudit v širší míře, než je hypotetický výsledek občanského soudního řízení, ve kterém byly zprávy zveřejněny. Poškození zdůrazňují, že z hlediska naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu podle § 182 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku není podstatné, jakým způsobem získal e-mailovou komunikaci, ani to, že se tak stalo s protiprávním souhlasem vedení UP. Policejnímu orgánu je tedy vytýkáno, že chybně uzavřel, že skutečnost, že získal e-mailovou korespondenci na základě oficiální žádosti a se souhlasem vedení UP a současně s cílem využít ji jako důkaz v civilním soudním řízení, vylučují naplnění subjektivní stránky prověřovaného trestného činu.

Poškození

dále policejnímu orgánu vytýkají bagatelizaci obsahu e-mailové schránky ze strany policejního orgánu, přičemž rozsah e-mailové korespondence, ke které získal přístup, označují za naprosto bezprecedentní. Jedná se totiž o desítky tisíc e-mailů jednoho z nejexponovanějších českých vědců, který v letech 2018 – 2020 publikoval přes 150 prací a pracoval na řadě dalších výzkumných a grantových projektů s kolegy z univerzit a akademických pracovišť z mnoha zemí, k čemuž se dále poškození podrobně vyjadřují s tím, že v řadě případů obsahovaly e-maily výsledky tvůrčí duševní práce jiných osob a v desítkách či stovkách případů došlo zpřístupněním korespondence k porušení smluvních pravidel, smluv o mlčenlivosti či licenčních smluv. Přitom poškození dospívají k závěru./

nelze pochybovat o tom, že lustroval i e-maily, které nesouvisí s civilním sporem, kterým se zaštiťoval. se totiž dlouhodobě pokoušel získat podklady k šikanózní diskreditaci

a poškození považují za nanejvýš pravděpodobné, že motivací jednání byla právě „lustrace“ těchto dat, včetně analýzy e-mailů desítek dalších zaměstnanců, kteří komunikovali. Z hlediska posouzení naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu podle 182 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku nemá podle poškozených ani skutečnost, že obdobné žádosti vyřizovala UP, resp. CVT, jednu až dvě ročně a vždy jim bylo vyhověno. Ze soupisu těchto žádostí, včetně základní informace k jejich obsahu a způsobu vyřízení, totiž vyplývá, že ve všech případech, vyjma případu , byl k danému postupu udělen souhlas dotčeného uživatele e-mailové schránky. I v případě, že by tomu tak nebylo, byla by tato okolnost irelevantní ve vztahu k otázce, zda bylo vyhovění žádosti v souladu se zákonem, neboť předchozí případné protiprávní jednání UP v obdobných věcech by nemohlo vyvinut z případné trestní odpovědnosti ani UP ani .

Objektem trestného činu podle § 183 tr. zákoníku je listovní tajemství a tajemství jiných písemností, záznamů a dokumentů uchovávaných v soukromí, na jakýchkoli nosičích, včetně záznamů audiovizuálních, jehož ochranu zaručuje článek 13 Listiny. Objektivní stránka trestného činu spočívá v jednání, kdy pachatel neoprávněně poruší tajemství listiny nebo jiné písemnosti, fotografie nebo jiného záznamu, počítačových dat anebo jiného dokumentu uchovávaného v soukromí tím, že je zveřejní, zpřístupní třetí osobě nebo je jiným způsobem použije. Jiným dokumentem uchovávaným v soukromí se rozumí především jakékoli jiné zachycení textu, než které je listinou či písemností. Jde tedy především o zprávy přenášené prostřednictvím elektronické komunikace, jako jsou e-maily, SMS a jiné textové zprávy. Listina nebo jiná písemnost, fotografie, film nebo jiný záznam, počítačová data anebo jiný dokument jsou uchovávány v soukromí, jestliže se nacházejí v prostoru, který osoba, jíž náleží, může právem považovat za soukromý. Takovým soukromým prostorem je především obydlí takové osoby, ale také místo, respektive způsob uchovávání listin a jiných dokumentů, který zaručuje, že k nim nebude mít přístup neautorizovaná osoba. Například uschované na tajném místě, uložené u notáře nebo třeba na internetovém úložišti, avšak zaheslované, takže k nim bude mít přístup jen ten, kdo zná patřičné heslo apod. K pojmu „jiný dokument uchovávaný v soukromí“ pak Nejvyšší soud ČR v usnesení ze dne 21. 4. 2021, sp. zn. 6 Tdo 148/2021, uvedl, že takovým dokumentem je i e-mailová zpráva, neboť každá e-mailová schránka, do níž jsou doručovány zprávy, je chráněna jedinečným přístupovým heslem a samotné zprávy jsou uchovávány na serverech, ke kterým nemají přístup neoprávněné osoby. Ačkoliv e-mailová zpráva prochází cizími počítači předtím, než dosáhne cílový počítač, nelze z této skutečnosti dovodit, že by měla taková zpráva představovat formu veřejné komunikace, tedy komunikace, jež není vymezena konkrétními předem určenými subjekty. Jednáním a případně dalších zaměstnanců UP tak podle názoru poškozených mohlo dojít k porušení tajemství jiných dokumentů uchovávaných v soukromí, a to v bezprecedentním rozsahu desítek tisíc e-mailových zpráv. Přinejmenším v případě předložení předmětné e-mailové korespondence Okresnímu soudu v Olomouci a policejnímu orgánu při podání trestního oznámení přitom došlo i ke zveřejnění, tj. učinění známým nebo volně přístupným veřejnosti, jako například rozhlasem, televizí, tiskem, prostřednictvím internetu a podobně, resp. zpřístupnění třetí osobě, tj. umožnění seznámit se s obsahem jinému, popř. jinému neoprávněnu využití. Pokud jde o subjektivní stránku daného trestného činu, museli by zaměstnanci UP chtít způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit tajemství e-mailových zpráv případně alespoň vědět, že svým jednáním mohou takové porušení způsobit a pro případ, že je způsobí, být s tím srozuměni. Podle poškozených tak k naplnění skutkové podstaty daného trestného činu mohlo dojít zpřístupněním e-mailů

mohl dále naplnit objektivní stránku daného trestného činu také tím, že e-mailly použil jiným způsobem, a to v soudním řízení vedeném u Okresního soudu v Olomouci a v podaném trestním oznámení. Trestného činu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a neoprávněného zásahu do počítačového systému nebo nosiče informací podle § 230 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo zasáhne do počítačového systému nebo nosiče informací tím, že neoprávněně užije data uložená v počítačovém systému nebo na nosiči informací. Za získání přístupu lze považovat takové jednání, které umožní pachateli volnou dispozici s počítačovým systémem nebo nosičem informací a využití jeho informačního obsahu. Získat přístup k počítačovému systému nebo nosiči informací lze neoprávněně, ale i oprávněně. Nezáleží ani na důvodu, který vedl k získání přístupu. Neoprávněným užitím dat je jakákoli nedovolená manipulace s daty uloženými v počítačovém systému nebo na nosiči informací, která je v rozporu s právní normou nebo je činěná v rozporu se stanoveným účelem, popřípadě bez vědomí či souhlasu oprávněné osoby. Neoprávněným užíváním je i nedovolené kopírování na jiný nosič informací. Pokud jde o subjektivní stránku, musel by pachatel chtít neoprávněně užít e-mailové zprávy a tím narušit integritu těchto dat, případně vědět, že to svým jednáním může způsobit, a pro případ, že to způsobí, být s tím srozuměn. Podle názoru poškozených tedy zaměstnanci CVT mohli svým jednáním naplnit znaky skutkové podstaty uvedeného trestného činu, neboť jejich jednáním došlo ke zkopírování a uložení dat z e-mailové schránky na vzdálené úložiště a prostřednictvím odkazů k jejich zpřístupnění. následně minimálně jednou neoprávněně vykopíroval tato data na flash disk. Předmětná data byla na disk zkopírována na počátku roku 2021, poté použita pro podání trestního oznámení, následně v létě roku 2022, tj. po více než roce, znovu použita a předložena v rámci civilního soudního sporu, a nakonec podle výpovědi údajně zničena poté, co byly zahájeny úkony trestního řízení. Tvrzení o nefunkčnosti a zničení flash disku jen několik málo měsíců poté, co na něm obsažená data použil v rámci soudního řízení a poté, co byly zahájeny úkony trestního řízení, považují poškození za zcela nevěrohodná a účelová. Cílem těchto tvrzení má být podle poškozených zakrytí rozsahu analyzované korespondence a dalšího nakládání s ní. Ve vztahu k policejním orgánem zmiňované zásadě ultima ratio pak poškození zdůrazňují, že v dané věci jednání případně dalších zaměstnanců UP včetně právnické osoby UP, zcela nepochybně naplňuje důvodné podezření ze spáchání shora zmíněných trestných činů a není pochyb o tom, že v tomto jednání lze spatřovat závažnou společenskou škodlivost. V opačném případě by byla celá rozsáhlá právní úprava ochrany listovního tajemství obsoletní, což poškození považují za zcela absurdní. Bagatelizaci jednání a zástupců UP na úroveň osobních sporů považují poškození za nepřipustnou s tím, že není možné tolerovat, aby si zástupce zaměstnavatele obstaral mimořádně rozsáhlý obsah soukromé e-mailové schránky zaměstnance, včetně komunikace se třetími subjekty, a aby jej bez souhlasu dotčeného zaměstnance analyzoval a následně jeho část použil k poškození vybraných osob podáním trestního oznámení, případně jako důkaz v soudním sporu, ve kterém se chce coby zástupce zaměstnavatele vyvinít ze svých předchozích pracovněprávních pochybení. Společenskou škodlivost má dále zvyšovat skutečnost, že bylo realizováno ve veřejném sektoru a na půdě veřejné vysoké školy, jejímž cílem je mj. výchova a vzdělávání. Závěr policejního orgánu, podle kterého pokud případně další zaměstnanci UP, jednali na základě oficiální žádosti na vedení UP a v návaznosti na to s uděleným souhlasem vedení UP k získání obsahu e-mailové schránky vyvinili se tím z případné trestní

odpovědnosti za takové jednání, svědčí to podle názoru poškozených o elementární neznalosti koncepce trestní odpovědnosti fyzických a právnických osoby ze strany policejního orgánu. Podle názoru poškozených tedy lze v jednání a případně dalších zaměstnanců UP, jakož i právnické osoby UP, zcela jistě spatřovat důvodné podezření na spáchání výše uvedených trestných činů, a je tak namístě, aby orgány činné v trestním řízení zahájily trestní stíhání konkrétních osob. Poškození tedy navrhuji, aby bylo napadené usnesení zrušeno podle § 149 odst. 1 tr. řádu a policejnímu orgánu uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

3. Jelikož příslušný policejní orgán sám vznesené stížnosti nevyhověl, předložil ji spolu s dosud shromážděným spisovým materiálem zdejšímu okresnímu státnímu zastupitelství. Po předložení stížnosti státní zástupce jako orgán příslušný k rozhodnutí o podané stížnosti podle § 146 odst. 2 písm. a) tr. řádu zkoumal, zda jsou splněny formální podmínky pro přezkum rozhodnutí policejního orgánu ve smyslu § 148 odst. 1 písm. a), písm. b) tr. řádu, přičemž dospěl k závěru, že stížnost byla podána včas a oprávněnými osobami.

4. S ohledem na shora uvedené skutečnosti státní zástupce z podnětu uplatněné stížnosti, jakož i z úřední povinnosti danou věc přezkoumal v intencích § 147 odst. 1 tr. řádu a dospěl k závěru, že stížnosti je třeba vyhovět, neboť usnesení o odložení věci dle § 159a odst. 1 tr. řádu je nezákonné.

5. Předně je na místě uvést, že se podepsaný státní zástupce částečně ztotožnil se stížnostními námitkami poškozených, a to zejména v tom směru, že pro zásah UP coby zaměstnavatele do e-mailové schránky poškozeného coby zaměstnance nebyly splněny veškeré zákonné podmínky. Postup zaměstnavatele spočívající ve zkopírování celého obsahu e-mailové schránky poškozeného přitom zjevně neobstojí ani v testu proporcionality, když zájem zaměstnavatele na úspěchu v civilním sporu vedeném se zaměstnancem nemůže převážit nad právem zaměstnance na ochranu soukromí, zejména jednalo-li se o natolik intenzivní zásah jakým je zpřístupnění kompletního obsahu e-mailové schránky za období 33 měsíců. Je přitom zřejmé, že e-mailovou adresu ve tvaru „jméno.příjmení@doména.cz“ lze považovat za osobní údaj a že elektronická pošta doručená do takové e-mailové schránky je soukromou elektronickou poštou.

6. Dále se pak státní zástupce shoduje s poškozenými, pokud jde o trestné činy, znaky jejichž skutkových podstat by mohly být prověřovaným jednáním naplněny. Jedná se tedy o trestný čin porušení tajemství dopravovaných zpráv podle § 182 tr. zákoníku, trestný čin porušení tajemství listin a jiných dokumentů uchovávaných v soukromí podle § 183 tr. zákoníku a trestný čin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 tr. zákoníku ve znění účinném do 27. 6. 2022, přičemž jiné trestné činy v zásadě v úvahu nepřípadají. Naproti tomu se státní zástupce s poškozenými rozchází, pokud jde o posouzení, zda byly nebo nebyly naplněny všechny znaky jejich skutkových podstat.

7. Trestného činu porušení tajemství dopravovaných zpráv podle § 182 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku se dopustí, kdo „úmyslně poruší tajemství datové, textové, hlasové, zvukové či obrazové zprávy **posílané** prostřednictvím sítě elektronických komunikací a přiřaditelné k identifikovanému účastníku nebo uživateli, který zprávu přijímá“. Nejvyšší soud ve vztahu k tomuto ustanovení ve svém usnesení ze dne

21. 5. 2009, sp. zn. 11 Tdo 349/2009, konstatoval, že „Ochrana je tedy dopravované zprávy poskytována v době jejího podávání, tedy v průběhu doručování, podobně jako zpráva obsažená v listovní zásilce doručované poštou je chráněna po dobu její přepravy. Jedná se o proces, jehož počátek je možno ohraničit odesláním zprávy z počítače odesílatele (nebo z jiného počítače, se kterým právě odesílatel pracuje). Konec procesu je pak nutno vnímat v okamžiku doručení zprávy do emailové schránky příjemce.“. Ani pokud by byl proces doručování vykládán šířeji, než jak to učinil Nejvyšší soud v citovaném rozhodnutí, a končil až okamžikem otevření zprávy jejím adresátem, je z předmětné e-mailové komunikace zřejmé, že i k tomu přinejmenším v případě e-mailů, které byly následně předloženy Okresnímu soudu v Olomouci, resp. orgánům činným v trestním řízení, došlo již před zpřístupněním obsahu dotčené e-mailové schránky na tyto e-maily reagoval a rovněž na jeho e-maily bylo ze strany jejich adresátů reagováno. Totéž pak platí pro skutkovou podstatu obsaženou v § 182 odst. 2 tr. zákoníku, podle kterého se trestného činu porušení tajemství dopravovaných dopustí ten, „kdo v úmyslu způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch prozradí tajemství, o němž se dozvěděl z (...) přenosu prostřednictvím sítě elektronických komunikací, který nebyl určen jemu, nebo takového tajemství využije“. Ve vztahu k subjektivní stránce tohoto trestného činu je pak na místě uvést, že nelze předpokládat, tím méně pak prokázat, že by zainteresovaní zaměstnanci UP věděli, resp. byli alespoň srozuměni s tím, že pokud bude v únoru 2021 poskytnut obsah e-mailové schránky za období od 1. 1. 2018 do 30. 9. 2020, budou se zde stále nacházet jím nepřečtené e-maily soukromé povahy.

8. Trestného činu porušení tajemství listin a jiných dokumentů uchovávaných v soukromí podle § 183 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí, kdo „**neoprávněně poruší tajemství (...) jiného dokumentu uchovávaného v soukromí jiného tím, že je zveřejní, zpřístupní třetí osobě nebo je jiným způsobem použije**“. Podle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 4. 2021, sp. zn. 6 Tdo 148/2021, je takovým jiným dokumentem uchovávaným v soukromí právě i e-mailová zpráva, neboť je každá e-mailová schránka chráněna jedinečným přístupovým heslem a samotné zprávy jsou uchovávány na serverech, ke kterým nemají přístup neoprávněné osoby. V daném případě je však znakem skutkové podstaty i neoprávněnost takového jednání, která tak rovněž musí být kryta úmyslným zaviněním. Z provedeného prověření nicméně vyplývá, že o poskytnutí dat písemně oficiální cestou požádal

právním oddělením

UP a

který předmětná data uložil na zabezpečené úložiště, a následně, vzhledem k tomu, že se je odtud nepodařilo stáhnout, na pevný disk. Pokud tedy byla na základě oficiální žádosti a po schválení vrcholnými orgány UP předmětná data poskytnuta za účelem jejich použití v rámci civilního sporu, mohl se zcela logicky domnívat, že je oprávněn se s jejich obsahem, vyjma zpráv soukromého charakteru, na což byl upozorněn, seznámit a následně je v daném civilním sporu použít. Zcela odlišná by pochopitelně byla situace, kdy by např. zcela neformálně oslovil pracovníka CVT s žádostí, aby mu za úplatu diskrétně poskytl jím požadovaná data. Z takového postupu by bylo možné

jednoznačně dovozovat, že pokud by byla data poskytnuta a on se s jejich obsahem seznámil, věděl by, že tak činí neoprávněně. Za stávající situace však nelze dovodit, že by byl alespoň srozuměn s tím, že neoprávněně porušuje tajemství předmětných dokumentů.

9. Ve vztahu k trestnému činu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku ve znění do 27. 6. 2022 pak lze v zásadě odkázat na skutečnosti uvedené v předchozím odstavci ve vztahu k trestnému činu porušení tajemství listin a jiných dokumentů uchovávaných v soukromí podle § 183 tr. zákoníku, a to i pokud jde o jednání pracovníků CVT, kteří předmětná data zajistili a následně poskytli

10. Jakkoli to není pro výše uvedené závěry nijak zásadní, je pro úplnost třeba uvést, že se s poškozenými nelze ztotožnit, pokud jde o rozsah e-mailových komunikací do nichž měl neoprávněně vstoupit. Přestože poškození hovoří o tisícovkách komunikací a v rámci prověřování bylo zjištěno, že obsah e-mailové schránky zahrnoval v rozhodném období řádově desetitisíce zpráv, nelze bez dalšího konstatovat, že by se seznámil se všemi těmito zprávami a obsahem všech těchto komunikací. Zcela zřejmé je jeho seznámení se „toliko“ se zprávami, které byly předloženy Okresnímu soudu v Olomouci v rámci civilního řízení, resp. zprávami, které doložil ke svému trestnímu oznámení, zatímco v případě zbývajících zpráv je nepochybné pouze to, že je měl k dispozici. Žádným způsobem však za současné situace nelze prokázat, s kolika, případně se kterými konkrétními, se seznámil i po obsahové stránce a kolik jich na základě osoby odesílatele a předmětu zprávy vyhodnotil jako nerelevantní. Obdobné lze uvést i pokud jde o tvrzení poškozených, že již samotným zpřístupněním předmětné korespondence došlo k porušení smluvních pravidel, smluv o mlčenlivosti či licenčních smluv, což poškození zdůvodňují tím,

nelze pochybovat o tom, že lustraval i e-maily, které nesouvisí s civilním sporem, kterým se zaštiťoval. I zde se nicméně jedná o pouhé domněnky, když není ničím doloženo, že by se s obsahem takovýchto zpráv skutečně seznámil, a nelze tak konstatovat, že k porušení případných smluvních povinností či povinnosti mlčenlivosti skutečně došlo. K tomu je nutno poznamenat, že označuje za motivaci svého jednání snahu získat v zájmu UP podklady pro vedený občanskoprávní spor, zatímco poškození spatřují primární motivaci jeho jednání ve snaze zmařit zahájení činnosti vysokoškolského ústavu CATRIN. Ani jedné z těchto alternativ přitom zjevně neodpovídá seznamování se se značným množstvím e-mailů, jejichž obsah nesouvisel ani se zřízením vysokoškolského ústavu ani s vedeným civilním řízením. Ostatně i pokud jde o motivaci za kterou poškození označují snahu zmařit faktické zahájení činnosti vysokoškolského ústavu CATRIN, včetně převodu zaměstnanců, který probíhal právě v období, kdy došlo k získání obsahu e-mailové schránky a to nalezením jakýchkoliv materiálů a informací, které by poškodily jedná se spíše o předpoklad poškozených, který nelze jakýmkoli dalším dokazováním ani potvrdit ani vyvrátit. Ačkoli je tedy evidentní, že byl hlasitým odpůrcem zřízení zmiňovaného vysokoškolského ústavu, na základě zjištěných (a zjistitelných) skutečností takovýto závěr ohledně motivace prověřovaného jednání objektivně učinit nelze. Poškozenými zdůrazňovaný časový odstup mezi poskytnutím obsahu e-mailové schránky a předložením zájmovým e-mailů Okresnímu soudu

v Olomouci, se nejeví být nijak významný, neboť jej lze vysvětlit řadou způsobů od nutnosti nalézt v obsáhlém souboru dat všechny relevantní zprávy po procesní taktiku žalované. Sám se k této okolnosti nijak nevyjádřil. Ověřit pak nelze ani pravdivost tvrzení o tom, že došlo ke zničení flash disku, na němž byl uložen obsah dotčené e-mailové schránky, jakkoli se toto jeho tvrzení nejeví být příliš věrohodné.

11. Konečně pakliže poškození uvádějí, že chtěl nezpochybnitelně poškodit třetí osoby tím, že předmětnou e-mailovou komunikaci použil pro účely podání trestního oznámení, není zřejmé, jak k tomuto „nezpochybnitelnému“ závěru poškození dospěli. Samotná skutečnost, že dojde k podání trestního oznámení nemusí nutně znamenat, že by oznamovatel jednal v úmyslu kohokoli poškodit. Pokud by tomu tak bylo a nadto by se jednalo o živé skutečnosti, když pravdivými lze kohokoli fakticky poškodit jen stěží, mohla by být v takovém případě dovozována i trestní odpovědnost oznamovatele pro trestný čin křivého obvinění podle § 345 tr. zákoníku. Žádné takové skutečnosti však v souvislosti s trestním oznámením podaným zjištěny nebyly. K tomu je na místě poznamenat, že ačkoli se orgány činné v trestním řízení zabývaly již několika trestními oznámeními podanými oběma stranami onoho poškozenými opakovaně zmiňovaného „vnitrouniverzitního boje“, nebyl, pokud je podepsanému státnímu zástupci známo, doposud v žádném z těchto případů učiněn závěr o tom, že by oznamovatel jednal v úmyslu jiného živě obvinít ze spáchání trestného činu, ale prozatím vždy bylo vycházeno z toho, že pouze v souladu se svým nejlepším vědomím informuje orgány činné v trestním řízení o jednání, o němž má sám za to, že by mohlo naplňovat znaky skutkové podstaty některého z trestných činů uvedených ve zvláštní části trestního zákoníku.

12. Ve věci tedy sice není dáno podezření ze spáchání trestného činu, nelze se však ztotožnit se závěrem policejního orgánu, že není na místě vyřídit věc jinak, a tudíž má být podle § 159a odst. 1 tr. řádu odložena. Jak vyplývá ze shora uvedeného, došlo jednáním UP coby zaměstnavatele k porušení povinností uvedených v § 316 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, aniž by současně byly splněny podmínky § 316 odst. 2 téhož předpisu. Toto jednání by tak mohlo být příslušným orgánem, jímž je Oblastní inspektorát práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj, posouzeno jako přešůpek podle § 24a zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce.

13. Za této situace státnímu zástupci nezbylo, než stížností napadené usnesení zrušit jako nezákonné ve smyslu § 149 odst. 1 tr. řádu a dle písm. b) téhož zákonného ustanovení uložit policejnímu orgánu, aby ve věci dále jednal a přijal nové odpovídající rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není stížnost přípustná (§ 141 odst. 2 tr. řádu).

U S N E S E N Í

Podle ustanovení § 159a odst. 1 trestního řádu policejní orgán Územní odbor Olomouc, Oddělení hospodářské kriminality, Žižkovo nám. č.4, 779 00 Olomouc

o d k l á d á

trestní věc podezření ze spáchání přečinu **porušení tajemství dopravovaných zpráv** podle § 182/2a trestního zákoníku, kterého se měl dopustit:

tím, že dne 11.02.2021 obdržel po předchozí žádosti učiněné dne 08.01.2021 prostřednictvím e-mailu ze strany

odkaz ke stažení PSD souborů s obsahem e-mailové schránky

za období od 01.01.2018 do 30.09.2020,

a následně skutečnosti obsažené v této e-mailové schránce prozradil a využil při jednání před Okresním soudem v Olomouci dne 20.09.2022

neboť nebyly naplněny povinné znaky skutkové podstaty trestného činu, tedy ve věci nejde o podezření z trestného činu a není na místě věc vyříditi jinak.

O d ů v o d n ě n í

Dne 14.09.2022 bylo na zdejší součást oddělení hospodářské kriminality Územního odboru Olomouc Policie ČR přijato oznámení

ve věci možného spáchání trestného činu

porušení tajemství dopravovaných zpráv dle ust. § 182 trestního zákoníku, trestného činu porušení tajemství listin a jiných dokumentů uchovávaných v soukromí dle ust. § 183 trestního zákoníku a trestného činu neoprávněný přístup k počítačovému systému a neoprávněný zásah do počítačového systému nebo nosiče informací dle § 230 trestního zákoníku. Na základě uvedených skutečností byly ve věci dne 06.10.2022 policejním orgánem zahájeny úkony trestního řízení dle ust. § 158 odst. 3 trestního řádu, neboť zjištěné skutečnosti důvodně nasvědčovaly tomu, že ze strany

mohlo dojít ke spáchání přečinu porušení tajemství dopravovaných zpráv dle ust. § 182 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, a to jednáním, které je blíže popsáno ve výrokové části tohoto usnesení.

V téže věci bylo dne 03.10.2022 učiněno trestní oznámení ze strany
ve kterém je uvedeno, že

následně dne 11.02.2021 obdržel e-mail od

s odkazem ke stažení souboru obsahujícímu požadovaný obsah e-mailové

schránky

Policejní orgán v dané věci provedl prověřování dle ust. § 158 trestního řádu, přičemž bylo zajištěno písemné vyjádření oznamovatelů, podání vysvětlení zainteresovaných osob, byla zajištěna písemná vyjádření dotčených subjektů a dále veškeré relevantní písemné materiály s danou věcí související.

Z přijatého trestního oznámení, vyplývá, že v současné době probíhá civilní spor u Okresního soudu v Olomouci vedený pod sp. značkou 16 C 64/2020, který se týká pracovněprávních vztahů mezi zaměstnancem a Univerzitou Palackého v Olomouci. konkrétně vztahu mezi výše jmenovaným a jeho tehdejším nadřízeným, který měl neoprávněně zkrátit mzdu. Z probíhajícího soudního jednání dle oznamovatelů vyplývá, že mohlo dojít k prozrazení tajemství e-mailové komunikace oznamovatelů, chráněné listovním tajemstvím, a to ze strany, který měl předmětnou e-mailovou komunikaci prozradit a využít, přičemž tuto komunikaci získal neoprávněným přístupem k počítačovému systému, ve kterém byla tato komunikace uložena. K danému závěru je vede skutečnost, že dne 20.07.2022 předložila žalovaná strana, tedy Univerzita Palackého v Olomouci, za níž jedná, důkazy v podobě e-mailů mezi oznamovateli a dalšími osobami, jedná se přitom o e-mailovou komunikaci, ke které, nezískal přístup od jejích účastníků. Dle oznamovatelů je skutečnost, že má k dispozici tuto komunikaci, vysvětlitelná pouze tím, že došlo k neoprávněnému přístupu k počítačovému systému, kde byla tato komunikace uchována, a to buď přímo nebo osobou či osobami s možností správcovského přístupu k počítačovému systému Univerzity Palackého. Z předložené komunikace je dle oznamovatelů zřejmé, že se jedná o komunikaci, jejímž adresátem ani odesílatelem nebyl ani se jí žádným způsobem neúčastnil. Oznamovatelé dále vylučují, že by tuto komunikaci sami předali. V trestním oznámení je dále uvedeno, že v e-mailové komunikaci lze dohledat komunikaci týkající se třetích stran, tedy různých firem, zahraničních institucí a národních i mezinárodních grantových agentur. Z oznámení vyplývá možné spáchání několika trestných činů, jedná se o trestný čin porušení tajemství dopravovaných zpráv dle ust. § 182 odst. 2 trestního zákoníku, případně dle ust. § 183 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se mohl dopustit tím, že předložil e-mailovou komunikaci Okresnímu soudu v Olomouci při výše uvedeném líčení za účelem toho, aby dosáhl příznivého rozhodnutí pro žalovanou, tedy Univerzitu Palackého, přičemž toto příznivé rozhodnutí by současně znamenalo vyvinění se z jeho předchozího manažerského pochybení vůči oznamovateli. Trestní oznámení uvádí, že e-mailová komunikace byla zveřejněna se zřejmým úmyslem způsobit škodu či opatřit sobě nebo jinému prospěch. Oznamovatelé dále uvádějí časovou souvislost mezi požadovanou e-mailovou komunikací a vznikem vysokoškolského ústavu CATRIN, jehož vznikem došlo k významné změně personálních a rozpočtových poměrů v rámci Univerzity Palackého, které se dotýkaly Přírodovědecké fakulty, a podotýkají, že vztahy mezi, jako jsou, jsou dlouhodobě vyhrocené, jelikož, jako hlavního podporovatele aktivně se podílejícího na vzniku ústavu CATRIN a odtržení jeho činnosti od Přírodovědecké fakulty, tedy jej vnímá jako svého úhlavního nepřítele. ve svém trestním oznámení uvádí způsoby, jakými se snažil zabránit či alespoň ztížit vznik ústavu CATRIN. V oznámení je dále rozvedeno, jakým způsobem je upravena ochrana e-mailové schránky zaměstnance Univerzity Palackého nejen dle vnitřních předpisů univerzity, ale také dle zákoníku práce a stanoviska Úřadu pro ochranu osobních údajů. ve svém oznámení dále předestírá možné spáchání trestného činu porušení tajemství dopravovaných zpráv dle ust. § 182 odst. 5 trestního zákoníku, kterého se mohl dopustit zaměstnanec provozovatele počítačového systému anebo kdokoli jiný vykonávající komunikační činnosti, který spáchá čin uvedený v odst. 1 nebo 2 nebo jinému úmyslně umožní spáchat takový čin, oznámení tedy poukazuje, že pravděpodobně získal přístup k e-mailové komunikaci za pomoci osoby, která je pověřena správou počítačového systému Univerzity Palackého, a dále poukazuje na možné spáchání trestného činu neoprávněný přístup k počítačovému systému a neoprávněný zásah do počítačového systému nebo nosiče informací dle ust. 230 trestního zákoníku, kterého se mohla dopustit osoba spravující počítačový systém Univerzity Palackého.

Trestní oznámení bylo opakovaně doplňováno a byly dokládány nové listiny, které měly prokazovat trestné činy spáchané

a to s pravděpodobností hraničící s jistotou. Dále bylo doplněno CD se zvukovým záznamem ze soudního jednání ze dne 20.09.2022.

Oznamovatelé dále poukázali na skutečnost, že v rozporu se svým tvrzením, že e-mailovou komunikací ze schránky získal a použil pouze v rozsahu potřebném pro zastupování Univerzity Palackého v občanském soudním řízení, což vyplývá z vystupování který se má veřejně vyjadřovat k předmětné komunikaci a veřejně svůj postup hájí. V rámci svých projevů se opakovaně odkazuje na informace získané z předmětných e-mailů, přičemž jeho vyjádření bylo následně převzato jinými internetovými stránkami, čímž dochází k dalšímu šíření soukromé pošty a dezinterpretaci informací z ní získaných měl dále využívat znalosti získané z e-mailové schránky když měl při jednání že odmítá řešení sporu smírnou cestou a že naopak nodia znalosti e-mailové korespondence použít či je už použil pro podání několika trestních oznámení. Dle oznamovatelů tímto využil znalost e-mailů i jiným způsobem než uvedl. V souvislosti s tímto oznamovatelé poukazují na skutečnost, že s mimosoudními jednáními nesouhlasil a ty se snažil zhatit informací o podání trestního oznámení, smírná jednání ukončil po jednání Z trestního oznámení dále vyplývá, že dle byl souhlas tehdejšího vedení univerzity s poskytnutím e-mailů pouze formální a plnou odpovědnost za získání a nakládání s e-maily nese

Oznamovatelé následně ještě doplnili trestní oznámení, ve kterém se vyjádřili zejména k písemné výpovědi když uvedli, byl ze strany vedení univerzity upozorněn na protiprávní jednání,

Dále zde uvedli, že se zpřístupněním e-mailové schránky snažil získat jakékoliv podpůrné materiály, aby posílil svoji pozici v soudním sporu o úslou mzdu, a nelze vyloučit, že se snažil nezákonně získat materiály pro posílení pozice i ve sporu na ochranu osobnosti. Taktéž se pokoušel znevěrohodnit svědky a několikrát veřejně uvedl, že zvažuje podání trestního oznámení na některé ze svědků. Oznamovatelé dále poukazují, že musel procházet obsah e-mailové schránky a dle tohoto obsahu vybrat vhodné e-maily jako důkazní materiál v civilním sporu. Oznamovatelé dále poukazují, že je stále zaměstnancem Univerzity Palackého a ke dni 30.09.2020 pouze ukončil pracovní zařazení na Přírodovědecké fakultě, aby dne 01.10.2020 přešel pod vysokoškolský ústav CATRIN, což znamená, že jeho e-mailová schránka v podobě jméno.příjmení@upol.cz je stále aktivní a nepřetržitě používanou bez ohledu na změnu organizačního zařazení v rámci univerzity. Ve svém doplnění oznámení také poukazují na nevěrohodné vyjádření ve vztahu k uchování dat na flešce, jelikož svá vyjádření v průběhu času mění. Konečně také uvádějí, že zneužil předmětnou komunikaci nikoliv pouze pro civilní spory ve věci ale současně ji zneužil pro účely podání trestního oznámení.

Dne 20.09.2022 proběhlo v uvedené civilní věci soudní jednání, při kterém uvedl, že ze serveru univerzity byly zajištěny e-maily týkající se rozepří mezi žalobcem, tedy a žalovanou, tedy Univerzitou Palackého. předložení e-mailové komunikace odůvodnil tak, že je dle názoru žalované v rámci zachování rovnosti stran řízení možno tyto e-maily použít, když jsou používány pouze v tomto řízení a slouží pouze k obraně žalované vůči nevěrohodným tvrzením žalobce. Na základě těchto skutečností doplnili oznamovatelé své trestní oznámení s žádostí o zajištění důkazů, tedy nosič s elektronickými daty obsahujícími předmětnou e-mailovou komunikaci.

Z podání vysvětlení

Ke komunikaci, kterou měl disponovat sdělil, že s mělo jednat o komunikaci od ledna 2018 do konce roku 2020, tedy disponoval i komunikací z doby. dále uvedl, že v době, kdy žádal o archiv jeho e-mailové schránky, tedy v lednu 2021, vlastní soudní jednání ještě neprobíhala, uskutečnila se pouze mediace a snahy o mimosoudní vyrovnání, soudní jednání započala už v roce 2022. V době, kdy žádal o přístup ke komunikaci panovalo na Univerzitě Palackého částečné politické bezvládní, jelikož bývalý rektor na konci roku 2020 rezignoval a zastupoval ho

se domnívá, že využil této situace, aby získal přístup k jeho e-mailové schránce. V tomto období též docházelo k přechodům zaměstnanců z Přírodovědecké fakulty na ústav CATRIN, k čemuž se snažil různými způsoby zabránit, jelikož byl velkým odpůrcem vzniku tohoto ústavu. se jednalo o období reálného rozjezdu ústavu CATRIN, se kterým byly spojené velké změny finančních toků na úrovni grantů, institucionální podpory či přístrojů v řádu vyšších stovek milionů korun. Z těchto důvodů, získat přístup do jeho e-mailové schránky, aby tak získal informace o probíhajících jednáních ve vztahu k ústavu CATRIN. Informacemi takto získanými pak snáze diskreditovat jeho osobu ve snaze odstranit jej z univerzity, dále měl dle hledat informace, které mohly poškodit ústav CATRIN, případně jeho vedení či zaměstnance. nímá proniknutí do jeho e-mailové schránky jako vyvrcholení dlouhodobého bossingu, šikany a zásahů do jeho osobnostních práv ze strany vniknul do e-mailové schránky mohl získat informace související s civilním sporem, ke komunikaci s jeho právním zástupcem a snahou se vyvinít ze svých pracovněprávních pochybení.

Na otázku, zda zaznamenal od doby, kdy žádal a obdržel obsah jeho e-mailové schránky, nějaké indicie, že touto schránkou disponuje. odpověděl, že ano, například o možnosti opětovně řešit situaci tak tato jednání skončila poté, co mu učinil nějaké kroky, kvůli kterým nemůže dojít k mimosoudnímu vyrovnání. Dále měl pocit, že disponuje e-mailovou komunikací, které nebyl účasten, při soudních jednání v rámci civilního řízení, a to v situaci, právě tehdy měl jak uvedl ve své výpovědi, velmi silný pocit, že disponuje vzájemnou komunikací mezi ním a

Na otázku, s jakými institucemi ve své e-mailové komunikaci jednal, uvedl, že se jednalo o ředitele ústavů Akademie věd, rektory vysokých škol, zástupce národních i mezinárodních grantových agentur, či ředitele výzkumných ústavů na desítkách univerzit po celém světě. uvedl, že používal pouze jednu e-mailovou schránku pro veškerou svou komunikaci. Některé z těchto komunikací byly vázány na smlouvy o mlčenlivosti, případně licenční smlouvy. jmenoval některé z takovýchto komunikací, které vedl s firmami či zahraničními partnery. Dále se vyjádřil ke komunikaci, kterou vedl se zástupci amerických vládních agentur, k čemuž uvedl, že se jednalo o komunikaci při přípravě společné česko-americké konference o nanotechnologiích. ve svém podání vysvětlení dále uvedl, jakou další komunikaci, včetně osobní, obsahovala jeho e-mailová schránka a dodal, že je toho názoru, že zpřístupněný obsah pečlivě analyzoval a též, že nemůže vyloučit zkopírování části korespondence a její distribuci.

Z podání vysvětlení vyplývá, že byl jedním z adresátů e-mailů, ke kterým získal přístup se měl snažit získat přístup k jednomu z těchto e-mailů na základě dohody v rámci vedení Univerzity Palackého a e-mail mu nebyl poskytnut.

se k

tomu e-mailu ale data mu nebyla zpřístupněna, a současně se jedná o jeden z e-mailů předložených v rámci civilního řízení. Dále si vyměnil několik tisíc e-mailů, z nichž mnohé považoval za důvěrné. dále poukázal na skutečnost, že zásah do e-mailové schránky byl datován na počátek roku 2021, kdy již nebyl podřízeným O žádosti nebyl žádným způsobem informován a v žádném případě by s tímto nesouhlasil. Dle názoru nebylo motivací dostat se k e-mailům v souvislosti se soudním sporem, jelikož v té době nedocházelo k žádným důležitým krokům v rámci soudního řízení, ale ve vztahu k ústavu CATRIN se jednalo o období, kdy uvnitř univerzity probíhal spor o převod přibližně 200 zaměstnanců z Přírodovědecké fakulty na CATRIN, což byl klíčový moment pro tento ústav. Nadto v době, kdy požádal o e-mailovou komunikaci, probíhala personální výměna na pozici rektora univerzity, na kterou na konci roku 2020 rezignoval a byl zastupován prorektorem a na pozici prorektora pro rozvoj skončil a na tuto funkci od 01.01.2021 Z těchto důvodů se domnívá, že motivací bylo využít vzniklé nestandardní situace a získat informace, které mohl použít k zablokování procesu vzniku CATRIN.

Z podání vysvětlení vyplývá, že e-mailová komunikace, kterou získal obsahovala i množství vzájemných e-mailů s které se spolu vyměňovali po dobu několika let. dále uvedl, že opakovaně veřejně tvrdí, že se měl dopustit křivé výpovědi v rámci civilního sporu, což on odmítá, a doplnil, že takto používá informace získané z e-mailové komunikace i mimo soudní řízení a veřejnými prostředky. Konkrétně se jedná o to, že na stránkách akademického senátu Přírodovědecké fakulty bylo zveřejněno právní stanovisko, které si nechala zpracovat Univerzita Palackého a záznam jednání před civilním soudem. K těmto stránkám mají přístup zaměstnanci a studenti Přírodovědecké fakulty. Právní stanovisko bylo dále zveřejněno na serveru Džurnál, který je zcela veřejný. Jedná se o soukromé stránky zaměstnanců Univerzity Palackého, kde zaznívají názory proti vedení univerzity, proti konkrétním zaměstnancům a také ústavu CATRIN. dodal, že některá zde uvedená tvrzení považuje za šikanózní.

Z podání vysvětlení vyplývá, že byl dne 08.01.2021 ze strany písemně požádán o vytvoření archivu pracovního e-mailu vzhledem k tomu, že na univerzitě není žádnou směrnicí upraveno nakládání s těmito daty, o rozhodnutí, jak s touto žádostí naložit. Poté mezi nimi proběhla e-mailová komunikace, ze které vyplynulo, že žádosti bude vyhověno, a to i na základě konzultace : který v inkriminované době zastupovat rektora. následně dne 08.02.2021 požádal svého podřízeného technického pracovníka zpřístupnil archiv e-mailové schránky. Tento pak zpřístupnil požadovaná data. policejnímu orgánu doložil e-mailovou komunikaci, zejména e-mail ze strany, který ho zde žádá o vytvoření archivu pracovního e-mailu a dále jeho komunikaci se

Ve věci dále učinil podání vysvětlení z jehož podání vysvětlení vyplývá, že byl dne 08.2.2021 ze strany svého nadřízeného určen, aby zajistil e-mailovou schránku a tuto následně zpřístupnil požadovaná data uložil na svém osobním úložišti, ke kterému měl přístup výhradně on sám, jelikož si byl vědom citlivosti údajů, načež přístup k těmto datům zaslal , aby si je mohl stáhnout. Stažení se však nepodařilo, a to ani opakovaně, proto se dohodli tak, že tento za ním osobně přišel a požadovaná data mu exportoval na pevný disk. Poté veškerá jím zajištěná data nenávratně smazal ze všech úložišť.

též doložil e-mailovou komunikaci, kterou v této věci vedl se svým nadřízeným

Z podání vysvětlení vyplývá, že byla dne 11.01.2021 ze strany požádána o posouzení žádosti o vytvoření archivu e-mailové schránky, jelikož byla přímou nadřízenou. Vzhledem k tomu, že v dané době byla v této funkci teprve krátce, a to od 04.01.2021, nejprve se dotázala, kolik takových žádostí CVT řešilo a s jakým výsledkem. Obdržela odpověď, že takovéto žádosti bývají jedna až dvě ročně a těmto žádostem bylo doposud vždy vyhověno. si dále udělala vlastní rešerši k právnímu stanovisku k předmětné věci a posléze zaslala žádost na právní oddělení Univerzity Palackého s dotazem, zdali lze závěry uvedené v daném stanovisku použít v tomto konkrétním případě. Právní oddělení její žádost zaevidovalo po č.j. 30/2021 a bylo jí sděleno, že tyto závěry použít lze. Následně ještě osobně konzultovala celou žádost se závěrem, že žádosti je třeba vyhovět, nicméně na e-mailu soukromé povahy zaměstnavatel právo nemá. Poté, co učinila všechny tyto kroky, odpověděla řediteli že žádosti má vyhovět.

Ke spisovému materiálu doložila časovou osu, jak postupovala ve věci žádosti dále byla doložena e-mailová komunikace a komunikace s právním oddělením Univerzity Palackého, ve které se ptá na stanovisko k ne/možnosti zaměstnavatele číst pracovní e-maily v e-mailové schránce UPOL.

Z podání vysvětlení vyplývá, že v inkriminované době, tedy na počátku roku 2021 komunikoval na denní bázi, jelikož se řešila komplikovaná situace mezi Přírodovědeckou fakultou, respektive jejím děkanem a nově vzniklým výzkumným ústavem CATRIN, které spadá přímo pod rektorát. uvedl, že žádný písemný ani ústní pokyn k tomu, aby byla zveřejněna komunikace zaměstnanců Přírodovědecké fakulty, nedal. Nicméně dále připustil, že o pracovněprávních vztazích zaměstnanců, kteří v dané době přestupovali na výzkumný ústav CATRIN, spolu se jednali denně.

Z podání vysvětlení vyplývá, že na konci září 2022 se spolu s rektorem od zástupce právního oddělení dozvěděli, že v rámci předkládání důkazů v civilním řízení předložil jako důkaz e-mailovou komunikaci. Následně s rektorem jednal zástupce odborů zástupce odborů CATRIN a další osoby a shodně uvedli, že mají podezření, že došlo ke spáchání trestného činu ze strany, jelikož disponuje komunikací obsahující citlivé údaje, a k nahlížení do této soukromé komunikace mu nedal souhlas. Nejvyšší zástupci univerzity poté učinili nezbytné kroky, zejména vyzvali aby poskytl flash disk s předmětnou komunikací, bylo učiněno oznámení na Úřad pro ochranu osobních údajů a vyžádali si vyjádření, kteří dodali tehdejší komunikaci týkající se žádosti se dále vyjádřila, že jí nebylo známo a dále, že nevím o nikom y univerzity, kdo by věděl, že disponuje důkazy ve formě e-mailové komunikace, s výjimkou K vyjádření právního oddělení, které na žádost sdělila tehdejší vedoucí uvedla, že se s tímto vyjádřením neztotožňuje, jelikož článek na portále e-pravo nepovažuje za právní stanovisko.

Z podání vysvětlení

V létě 2021 mu sdělil, že disponuje nějakými materiály a e-mailovou komunikací, ze které mu vyplývá protiprávní jednání bývalého vedení univerzity a uvedl, že se tímto více nezabýval, a to na popud právníků, kteří mu řekli, že v případě, že

oznámení podá, budou se jím zabývat příslušné orgány. mu tyto materiály předal, ale on, aniž by si je prohlížel, je předal právnímu oddělení. Dále tomu už nevěnoval pozornost, a to až do září 2022, když mu bylo sděleno, že tyto materiály byly předloženy při jednání u Okresního soudu v Olomouci v rámci civilního řízení mezi Univerzitou Palackého a dále uvedl, že v tomto řízení zastupoval univerzitu a jeho externí právní zástupce, a to do října 2022, kdy je oba ze zastupování odvolal. Poté jednal se která mu osvětlila celou záležitost, a on učinil potřebné kroky. K mimosoudním jednáním mezi Univerzitou Palackého uvedl, že tato jednání proběhla v létě 2021, obě strany předložily své návrhy, ale jednání se nepodařilo dovést do zdárného konce z toho důvodu, že považoval částku, kterou mu tehdy nabídla univerzita, za příliš nízkou.

Ze strany bylo učiněno písemné vyjádření, ze kterého vyplývá, že byl ze strany rektorátu Univerzity Palackého pověřen, aby zastupoval univerzitu v soudních pracovněprávních sporech vedených bývalým zaměstnancem vůči Univerzitě Palackého. V rámci těchto sporů po poradě s právním zástupcem požádal o poskytnutí vybrané části pracovní e-mailové komunikace která se vztahovala k ukončenému pracovnímu poměru na Přírodovědecké fakultě. S hledem na oprávněný zájem Univerzity Palackého bylo po poradě s právním zástupcem použito několik pracovních e-mailů, které souvisely s meritem projednávané věci a byly použity jako důkazní prostředek. Požadovaná data byla získána se souhlasem univerzitních orgánů a byla uložena na zabezpečené úložiště. Vedení univerzity bylo o tomto postupu informováno a žádným způsobem tomuto postupu nebránilo. dále uvedl, že zcela popírá, že by četl soukromou korespondenci či by aktivně monitoroval něčí e-mailovou schránku nebo by do takové komunikace aktivně a bez vědomí dotčených osob vstupoval, ani žádné informace nezpřístupnil třetím osobám. Předmětný disk, na kterém měl e-mailovou komunikaci uloženou, se stal nefunkční a nyní je zcela zničený a není možné z něj požadovaná data jakkoliv zajistit.

K trestnímu spisu byla doložena část civilního spisového materiálu vedeného u Okresního soudu v Olomouci pod sp. značkou 16 C 64/2020, jedná se o část za období od 20.04.2022 do 11.10.2022. Ze spisového materiálu vyplývá, že dne 20.07.2022 byly ze strany žalované strany, Univerzity Palackého, učiněny důkazní návrhy ve formě e-mailové komunikace, kterou vedl ve vztahu k platovým požadavkům vůči Univerzitě Palackého.

Policejní orgán postupem dle ust. § 7b odst. 1 trestního řádu učinil příkaz k uchování dat ložených v počítačovém systému nebo na nosiči informací vůči Univerzitě Palackého v Olomouci, a to na veškerá data uložená

Po udělení souhlasu ze strany státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Olomouci, byl tento příkaz doručen orgánům Univerzity Palackého. Požadovaná data jsou nyní uchována dle pokynů uvedených v příkazu.

V předmětné věci vyšel dne 04.11.2022 na serveru seznamzpravy.cz článek s názvem "Děkan stahoval e-maily elitního chemika. Unikla citlivá data armády USA", ve které tvrdí, že si opatřil archiv e-mailové schránky o velikosti 40 GB a že tato schránka obsahovala komunikaci s velkými korporacemi, zahraničními ambasádami či složkami americké armády, e-maily dále obsahovaly informace podléhající utajení, důležitá know-how a údaje o patentových záležitostech. Ve článku je citován předseda odborové organizace CATRIN, který zde uvádí: "že e-mailová komunikace obsahuje extrémně citlivé údaje k patentům a know-how osob a institucí z celého světa", před nějakou dobou dokonce diskutovali potenciální společné výzkumné projekty s americkou armádou. ve článku uvádí, že

v rámci své vědecké práce komunikoval s vědci z USA ohledně výzkumu v oblasti nanotechnologií a chemie, který zajímal i struktury americké armády, a detaily společného chemického a bezpečnostního výzkumu s americkými partnery byly součástí jeho schránky.

Na základě těchto informací proběhla analýza zajištěných dat, přičemž touto analýzou bylo zjištěno, že obsahem těchto zpráv byly zejména nabídky spolupráce a komunikací mezi univerzitami, soukromými podniky, apod. Analýzou bylo zjištěno, že zajištěná data neobsahují žádné utajované skutečnosti a nebylo ani zjištěno, že by obsažená data měla nějakou utajovanou hodnotu pro bezpečnostní zájmy státu.

Z listinných materiálů a podaných vysvětlení bylo tedy objektivně zjištěno, že ve své žádosti ze dne 08.01.2021 adresované specifikuje důvody, pro které žádá o vytvoření archivu e-mailové schránky tedy že se jedná o soudní spory, které vede proti Univerzitě Palackého, a dále specifikuje, že požaduje e-maily do 30.09.2021.

Tuto žádost v kopii zasílá

Následuje komunikace

ze které je zřejmé, že

na tuto žádost dotázala který, byť to ve svém podání vysvětlení přímo nepotvrdil, tak z e-mailové komunikace mezi se následně obrátila na právní oddělení Univerzity Palackého s dotazem evidovaným pod č. 30/2021, přičemž z odpovědi vyplývá, že žádosti vyhovět lze. Na základě uvedených kroků souhlasila, aby žádosti bylo vyhověno a archiv e-mailové schránky byl poskytnut. Veškerá tato komunikace je ve spisovém materiálu doložena. Poté proběhlo samotné předání archivu, který pracovník Centra výpočetní techniky na základě pokynu svého nadřízeného o svém postupu ve věci informova tuto skutečnost potvrdil ve svém podání vysvětlení, byť s uvedením časového vymezení v létě 2021, dále ve svém podání vysvětlení uvedl, že mu bylo ze strany sděleno, že má podezření na protiprávní jednání ze strany bývalého vedení přičemž on se tímto sdělením více nezabýval a pouze materiály mu předané předal právnímu oddělení, které mu sdělilo, že v případě, že oznámení podá, budou se jím zabývat příslušné orgány. této záležitosti nevěnoval pozornost, a to až do září 2022, kdy mu bylo sděleno, že tyto materiály byly předloženy v rámci civilního řízení u Okresního soudu v Olomouci, již reagoval, a to odvoláním a jeho externího právního zástupce ze zastupování Univerzity Palackého v civilním řízení a dalšími kroky.

Z uvedeného vyplývá, že vedení Univerzity Palackého na několika úrovních odsouhlasilo žádost a taktéž vědělo o tom, že archiv e-mailové schránky kterým poté disponoval, obsahuje skutečnosti, které mohou být relevantní pro probíhající civilní řízení, a případně z nich může vyplývat možné protiprávní jednání. Vedení univerzity se však touto informací žádným způsobem nezabývalo, a to až do předmětného předložení e-mailů v rámci civilního řízení a poté podalo trestní oznámení na jednání, které předtím samo odsouhlasilo a bylo seznámeno s jeho obsahem.

Policejní orgán se zabýval možným spácháním trestného činu porušení povinnosti dopravovaných zpráv dle ust. § 182 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, kterého se pachatel dopustí tím, že v úmyslu způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch prozradí tajemství, o němž se dozvěděl z písemnosti, telegramu, telefonního hovoru nebo prostřednictvím sítě elektronických komunikací, který nebyl určen jemu, a podle ust. § 182 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo takového tajemství využije. Objektem tohoto trestného činu je ochrana listovního tajemství, jež je zaručena ve čl. 13 Listiny základních práv svobod. Porušením tajemství dopravovaných zpráv se rozumí především jakékoliv neoprávněné seznámení se s obsahem příslušného druhu přepravované zprávy. Objektivní stránkou druhé

základní skutkové podstaty spočívá v prozrazení nebo využití tajemství, o němž se pachatel dověděl z písemnosti, telegramu, telefonního rozhovoru nebo přenosu prostřednictvím sítě elektronických komunikací, který nebyl určen jemu a odpovědnost je navíc podmíněna tím, že pachatel takové jednání uskutečnil v úmyslu způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch. Tyto mohu mít majetkovou i nemajetkovou povahu, nemusí být ani vyčíslitelné v penězích či jinak kvantifikovatelné, avšak musí jít o škodu či prospěch, k nimž má dojít v důsledku prozrazení či využití tajemství. Subjektivní stránka je charakterizovaná úmyslným zaviněním, takže pachatel si musí být vědom a být alespoň srozuměn s tím, že jeho jednání se vztahuje k písemnosti či jiné zprávě, jež požívá ochrany listovního tajemství, respektive tajemství dopravovaných zpráv. V případě druhé skutkové podstaty je navíc vyžadován specifický úmysl způsobit tímto činem jiné osobě škodu, anebo pro sebe či jiného získat neoprávněný prospěch.

Ve vztahu k předmětnému trestnímu oznámení a skutečnostem zde uvedených policejní orgán konstatuje, že ve své žádosti o zpřístupnění archivu e-mailové schránky jednoznačně uvádí jako důvod civilní soudní řízení, které je vedeno na straně žalobce a Univerzity palackého jako žalované, kterou v tomto sporu zastupuje a jeho externí právní zástupce. Tato oficiálně podaná žádost byla následně posouzena na několika úrovních orgány Univerzity Palackého, byla schválena a proběhlo předání tohoto archivu žadateli.

Orgány Univerzity Palackého tedy o celé záležitosti věděli již dlouhou dobu před použitím části e-mailové schránky při civilním řízení a po celou dobu žádným způsobem ve vztahu nezasáhli. Oznamovatelé jednak ve svých písemných oznámeních, a také během podání vysvětlení policejnímu orgánu nesdělili žádné konkrétní důkazy, že by obsah e-mailové schránky byl ze strany zneužit, nebo že by v průběhu této doby došlo k úniku informací z předmětné e-mailové schránky. ve svém podání vysvětlení uvedl, že má pocit, že k nějakým únikům došlo, ale bez konkrétního příkladu. Ve svém podání vysvětlení se pokusil takovýto příklad předložit, když uvedl, že zneužil informací z jeho e-mailové schránky, aby zmařil mimosoudní jednání, které vedla Univerzita Palackého s jeho osobou tím, že měl říct, že má nějaké informace o protiprávním jednání, což mělo za následek, že byla tato jednání ukončena. Když byl na tuto věc dotázán tak uvedl, že důvodem ukončení mimosoudních jednání bylo to, že částku, kterou Univerzita Palackého nabídla, považoval za příliš nízkou.

K oznámené věci vyšlo několik článků ve sdělovacích prostředcích, které poukazovaly na úniky citlivých či utajovaných dat z e-mailové schránky avšak do dnešního dne nebyly takovéto úniky zaznamenány a dále bylo analýzou zajištěných dat zjištěno, že tato data neobsahují žádné utajované skutečnosti a nebylo ani zjištěno, že by obsažená data měla nějakou utajovanou hodnotu pro bezpečnostní zájmy státu. Jednalo se zejména nabídky spolupráce a komunikaci mezi univerzitami, soukromými podniky, apod. Předmětné články s hojnými citacemi ze strany oznamovatelů vytvářely falešný dojem masivního úniku dat, které neměly oporu v reálné stavu věci.

Ve vztahu k trestnímu oznámení, které učinil je policejním orgánem konstatováno, že trestní oznámení je prostředek, kterým se osoba může obrátit na orgány činné v trestním řízení (policii či státní zastupitelství) v případě, že má podezření, že nějaká osoba svým jednáním spáchala trestný čin či porušila zákon. V určitých případech má osoba dokonce povinnost oznámit spáchání trestného činu, pokud se o něm dozvěděli, jinak se sama vystavuje trestní odpovědnosti za neoznámení nebo jako osoba účastnící se spáchání trestného činu. se ve chvíli, kdy měl podezření, že mohlo dojít ke spáchání trestného činu, obrátil na orgány činné v trestním řízení, které danou věc prověřily a dle zjištěných skutečností ve věci učinily rozhodnutí.

Obligatorem znakem trestného činu je jeho subjektivní stránka, která je charakterizovaná zaviněním. V našem trestním právu platí zásada, že bez zavinění není trestný čin ani trest. V nauce je zavinění chápáno jako vnitřní vztah pachatele trestného činu k porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestným zákonem, který je vyvolaný způsobem uvedeným v trestním zákoně. Trestní zákoník rozlišuje dvě formy zavinění, a to zavinění úmyslné, které zahrnuje úmysl přímý, tedy že pachatel chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, a úmysl eventuální, tedy že pachatel věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn. K eventuálnímu úmyslu bylo doplněno tzv. srozumění, kterým se rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. Druhou formou zavinění je zavinění nedbalostní, které zahrnuje nedbalost vědomou a nedbalost nevědomou. Formy zavinění jsou vybudovány na složce vědění a složce vůle. U obou druhů nedbalosti schází složka vůle v tom směru, že pachatel nechce způsobit následek ani není srozuměn s tím, že jej způsobí. Vědění je vědění, že něco existuje nebo může existovat. Vědění o určitých okolnostech záleží zpravidla v uvědomění si těchto okolností v době trestného činu, ale není to nutné. Stačí, že určitou okolnost pachatel zná, aniž na ni právě myslí. V případě jednání se nejedná o spáchání trestného činu z důvodu nenaplnění obligatorních znaků skutkové podstaty trestného činu, tedy jeho subjektivní stránky, která je v případě trestného činu dle ust. § 182 trestního zákoníku charakterizovaná úmyslným zaviněním, jelikož nechtěl o své vůli útočit na zájem chráněný trestným zákonem, když žádal o předmětný archiv e-mailové schránky nikoliv za účelem způsobení škody jiné osobě či za účelem opatření prospěchu sobě či jiné osobě, ale s vůlí obstarat důkazy pro civilní soudní řízení, jehož je Univerzita Palackého účastna. Nadto bylo jeho formálně podané žádosti po odsouhlasení ze strany vedení univerzity vyhověno v plném rozsahu, tedy považoval své jednání za souladící s právním řádem bez vědomí jeho možného porušení.

Trestného činu podle ust. § 183 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo neoprávněně poruší tajemství listiny nebo jiné písemnosti, fotografie, filmu nebo jiného záznamu, počítačových dat anebo jiného dokumentu uchovávaného v soukromí jiného tím, že je zveřejní, zpřístupní třetí osobě nebo je jiným způsobem použije, a dle ust. § 183 odst. 2 trestního zákoníku pokud pachatel spáchá čin uvedený v odstavci 1 v úmyslu získat pro sebe nebo jiného majetkový nebo jiný prospěch, způsobit jinému škodu nebo jinou vážnou újmu, anebo ohrozit jeho vážnost. Objektem tohoto trestného činu je listovní tajemství a tajemství jiných písemností, záznamů a dokumentů uchovávaných v soukromí. Ustanovení § 183 chrání pouze tajemství listin a jiných dokumentů uchovávaných v soukromí, zatímco listovní tajemství a tajemství jiných písemností, záznamů a zpráv, jakž i neveřejného přenosu, počítačových dat, které jsou také z hlediska čl. 13 Listiny práv a svobod hodny ochrany, zajišťuje § 182 o trestném činu porušení tajemství dopravovaných zpráv. Jednání pachatele v případě trestného činu dle ust. § 183 trestního zákoníku spočívá v neoprávněném porušení tajemství listiny nebo jiné písemnosti, fotografie, filmu nebo jiného záznamu, počítačových dat anebo jiného dokumentu uchovávaného v soukromí tím, že je zveřejní, zpřístupní třetí osobě nebo je jiným způsobem použije. Po subjektivní stránce se vyžaduje úmyslné zavinění, které musí zahrnovat všechny znaky trestného činu podle § 183 odst. 1, v případě odstavce 2 je vyžadován takzvaný druhý úmysl, a to získat pro sebe nebo jiného majetkový prospěch, způsobit jinému škodu nebo jinou vážnou újmu nebo ohrozit jeho společenskou vážnost. V případě možného spáchání tohoto trestného činu policejní orgán konstatuje, že nebyly naplněny obligatorní znaky skutkové podstaty trestného činu, když nebyla naplněna jeho subjektivní stránka, jak je uvedeno výše, a dále informace z archivu e-mailové schránky, kterým disponoval, žádným způsobem nezveřejnil ani s nimi nenakládal v rozporu s deklarovaným účelem při jednání za Univerzitu Palackého při soudním jednání.

Trestného činu neoprávněný přístup k počítačovému systému a nosiči informací podle ust. § 230 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo překoná bezpečnostní opatření, a tím neoprávněně získá přístup k počítačovému systému nebo k jeho části, ust. § 230 odst. 2 písm. a) trestního

zákoníku se dopustí ten, kdo získá přístup k počítačovému systému nebo nosiči informací a neoprávněně užije data uložená v počítačovém systému nebo na nosiči informací. V případě možného spáchání tohoto trestného činu policejní orgán konstatuje, že nebyly naplněny obligatorní znaky skutkové podstaty trestného činu. Z hlediska jeho objektivní stránky je třeba konstatovat, že data získal se souhlasem orgánů univerzity, přičemž se jednalo o odsouhlasení na několika úrovních vedení univerzity, a obdržel je standardizovaným postupem od osob odpovědných za chod a správu počítačové sítě univerzity. Ustanovení § 230 trestního zákoníku postihuje jednání, které je de facto hacking, což v této věci v žádném případě neodpovídá jednání či jiné osoby.

V souvislosti s danou věcí je nutné zmínit náleží ÚS ČR č. 4/04, který uvádí, že trestní právo a trestněprávní kvalifikaci určitého jednání jako trestného činu, které má soukromoprávní základ, je třeba považovat za ultima ratio, tedy krajní právní prostředek, který má význam především celospolečenský, tj. z hlediska ochrany základních společenských hodnot. V zásadě však nemůže sloužit jako prostředek nahrazující ochranu práv a právních zájmů jednotlivce v oblasti soukromoprávních vztahů, kde závisí především na individuální aktivitě jednotlivce, aby střežil svá práva, jimž má soudní moc poskytovat ochranu. Je však nepřijatelné, aby tuto ochranu aktivně přebíraly orgány činné v trestním řízení, jejichž úkolem je ochrana převážně celospolečenských hodnot, nikoli přímo konkrétních subjektivních práv jednotlivce, jež svou povahou spočívají v soukromoprávní sféře.

V souvislosti s tímto trestním oznámením musí policejní orgán upozornit na to, že činnost policejního orgánu jakožto orgánu činného v trestním řízení nenahrazuje funkci a účel procesních soukromoprávních institutů. V návaznosti na to je třeba zdůraznit, že trestní právo plní roli tzv. ultima ratio a práce orgánů činných v trestním řízení nemá a nesmí spočívat v řešení osobních křivd, rozporů a závazků vyplývajících z občanskoprávních vztahů, jejichž řešení jsou příslušné soudy v rámci civilního soudnictví. Tyto soudy mají své místo v soustavě soudů České republiky, právě z toho důvodu, aby řešily spory vzniklé z porušení práv a povinností vyplývajících mimo jiné pracovní právních poměrů, případně osobní spory mezi soukromými osobami, jejichž emocionální prožívání domnělých škod akcentuje jejich skutečnou společenskou škodlivost.

Vzhledem k výše uvedenému je tedy možné konstatovat, že nebyly naplněny všechny obligatorní znaky skutkové podstaty trestného činu uvedeného ve výrokové části tohoto usnesení a ani žádného jiného trestného činu, popřípadě přestupku, a odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu je tímto plně o d ů v o d n ě n o.

Poučení: Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost, kterou je poškozený oprávněn podat do tří dnů od doručení u policejního orgánu, který usnesení vydal. Stížnost má odkladný účinek.

za policejní orgán

por. Mgr. Petra Bergmannová

Doručenka datové zprávy

Předmět: Žádost 106 ze dne 23. 8. - JUDr. Hlína - sdělení
ID zprávy: 1264119204
Typ zprávy: Veřejná datová zpráva
Stav zprávy: Doručená
Datum a čas doručení: 6.11.2023 v 08:56:17

Odesílatel: Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje, tř. Kosmonautů 189/10,
Hodolany, 77900 Olomouc, CZ
ID schránky: 6jwhpv6
Typ schránky: Orgán veřejné moci
Odesílající osoba: Pověřená osoba

Adresát: Jakub Hlína - JUDr. Jakub Hlína, advokát, Havlíčkova 1680/13, Nové Město,
11000 Praha 1, CZ
ID schránky: zudaia3
Typ schránky: Podnikající fyzická osoba

Zmocnění: Nežadáno
Naše čís. jednací: KRPM-120825-7/ČJ-2023-1400AP
Naše spisová zn.: Nežadáno
Vaše čís. jednací: Nežadáno
Vaše spisová zn.: Nežadáno
K rukám: Nežadáno
Do vlastních rukou: Ne
Zakázáno doručení fikcí: Ne

Události zprávy:

3.11.2023 v 06:48:46 EV0: Datová zpráva byla podána.
3.11.2023 v 06:48:46 EV5: Datová zpráva byla dodána do datové schránky příjemce. Je-li příjemcem datové zprávy orgán veřejné moci vystupující v postavení orgánu veřejné moci, byla datová zpráva tímto okamžikem doručena.
6.11.2023 v 08:56:17 EV12: Přihlásila se pověřená osoba s právem přístupu ke zprávě ve smyslu § 8, odst. 6 zákona č. 300/2008 Sb., v platném znění. Datová zpráva je nyní doručena. Případné dřívější datum doručení fikcí nebo doručení dodáním do schránky orgánu veřejné moci není dotčeno.
